

det Princip at bevare de forholdsvis store Embeder, der findes ogsaa i Lærerstand, men det glæder mig, at det har fundet hans Tilslutning. — Det ærede Medlem rettede den Forespørgsel til mig, om det ikke var muligt, at Kjøbenhavns Kommune kunde faa Andel i det Tilskud paa 500,000 Krøner, Staten giver til Skolefondene til Vønnings-tillæg til Lærerne, eller i alt Fald, at disse 500,000 Kr. maatte blive forhøjede med et saadant Beløb, at Kjøbenhavns Kommune vilde kunne udrede et Tilskud til sine Lærere i Forhold til, hvad der ydes paa Landet. Jeg finder ikke, at der er Anledning til her ved Finanslovens 1ste Behandling at komme ind paa dette Spørgsmaal. Der vil være rig Lejlighed til ved Behandlingen af det Skolelovsforslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, at drøfte Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Kommunes Afgang til overhovedet at faa Tilskud til sit Skolevæsen. Den Omstændighed, at jeg i dette Skolelovsforslag har foreslaaet tillagt Kjøbenhavns Kommune et Bidrag af Statskassen samtidig med, at Statskassens Tilskud til Skolevæsenet uden for Kjøbenhavn betydelig forøges, er jo, som ærede Medlemmer sikkert vilde have lagt Mærke til, ikke begrundet i, at jeg i og for sig har ment, der er sket Kjøbenhavns Kommune nogen Uret i den Maade, Bevillingsmagten hidtil har stillet sig paa over for Kommunen. Jeg staar i den Henseende paa samme Standpunkt som mine Forgængere, der have været enige med Rigsdagen i, at Staten hidtil kun har haft en Pligt over for Skolevæsenet uden for Kjøbenhavn, og jeg vil tilføje, saa længe dette Skolelovsforslag ikke er blevet til Lov, vil jeg for mit Vedkommende ikke finde nogen Anledning til at stille Forslag om et særligt Tilskud til Kjøbenhavns Skolevæsen. Det samme ærede Medlem rettede endelig et Spørgsmaal til mig, der gik ud paa, om vi ikke snart kunde vente et Forslag i Retning af, at Antallet af Opdragelsesanstalter for forsømte og forbrøderiske Børn forøges. Det ærede Medlem henviste selv til, at Spørgsmaalet om Behandlingen af forsømte og forbrøderiske Børn har været Genstand for Behandling i en Kommission, der har været nedsat i 1893, og det vil være bekendt, at en Betænkning fra denne Kommission er fremkommen i dette Aar; de Herrer vilde have fundet den omdelt paa deres Pladser

ved Rigsdagens Sammentræden. Kommissionens udførlige og meget indgaaende Betænkning over Spørgsmaalet om Behandlingen af forsømte og forbrøderiske Børn vil danne et fortrinligt Grundlag for den videre Bearbejdelse af denne Sag, men det er en Selvfølge, at Sagen endnu har et Stykke frem, idet der jo maa levnes Administrationen tilstrækkelig Tid og Vejlighed til ogsaa paa sin Side at drøfte Sagen, forinden den kan forelægges Rigsdagens Lovforslag derom. Særligt vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at Størstedelen af Betænkningen omhandler Forhold, der særlig vedkomme mit ærede Kollega Justitsministeren, gennem hvem derfor Sagen ogsaa for hans Vedkommende bliver videre fremmet. For Kultusministeriets Vedkommende har jo egentlig kun det Spørgsmaal Interesse og Betydning, som omhandler Børnehjemmernes Stilling, et Spørgsmaal, der oprindeligt har været Anledningen til Kommissionens Nedsættelse, og ærede Medlemmer vilde ogsaa i Anmærkningerne til § 21, IV., H. Littr. d., paa hvilken der er opført det sædvanlige Tilskud af lidt over 8,000 Kr. til forskellige Børnehjem og Opdragelsesanstalter, finde en Bemærkning om, at naar Ministeriet endnu ikke i Aar er gaaet til den fra Rigsdagens Side ønskede Omordning med Hensyn til Fordelingen af dette Tilskud til Børnehjemmene, saa har netop Grunden været den, at Ministeriet har ment, at denne Sag staar i saa nøje Forbindelse med en Løsning af de herhenhørende Spørgsmaal, som vedrøre Justitsministeriet, at det ikke vilde være rigtigt at forsøge en Løsning særlig af Børnehjems-spørgsmaalet, forinden man blev enig ogsaa om den anden Side af Sagen.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) fremkom endelig med en Henvælling til mig, der, saavidt jeg forstod ham, gik ud paa, at det burde tages under Overvejelse, hvorvidt det ikke var muligt fra Statens Side at føre en større Kontrol med eller stabe en bedre Garanti for, at Ud-gaverne af vore gamle Klassifikere bleve be-jørgede af sagkyndige Mænd. Jeg tror, at den ærede Taler, som rettede denne Henvælling til mig, selv havde Følelsen af Op-gavens Banstielighed. Denne er jo i sin Almindelighed uløselig, naar man ikke vil komme ind paa at berøve private den Ud-